

Titel: Kjærestefolkene, [Lectures] 113-0150

Citation: "Kjærestefolkene, [Lectures] 113-0150", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1.
Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_113-shoot-workidacc-1992_0005_113_Lectures_0150/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

1 Kærestefolkene.

2 *Her var en Top og en Bold.*

3 T o p p e n og B o l d e n laa i Skuffe sammen mellem andet

Legestøj,

og saa sagde T o p p e n til B o l d e n :

"Skulle vi ikke være Kærestefolk,
siden vi dog ligge i Skuffe sammen?"

—

men B o l d e n ,

der var syet af Safian

og bildte sig lige saa meget ind som en fin Frøken
vilde ikke svare paa saadant noget.

4 Næste Dag kom den lille Dreng,

der ejede Legestøjet;

han malede T o p p e n over med rødt og gult

og slog et Messingsøm midt i den;

det saa just prægtigt ud,

naar Toppen snurrede rundt.

5 "Se paa mig!"

sagde den til B o l d e n .

"Hvad siger De nu?

Skulle vi saa ikke være Kærestefolk,

vi passe saa godt sammen,

De springer,

og jeg danser!

Lykkeligere end vi to kunne ingen blive!"

6 "Saa,
tror De det?"
sagde B o l d e n ,
"De ved nok ikke,
at min Fader og Moder have været Safians Tøfler,
og at jeg har en Prop i Liver!"

7 "Ja,
men jeg er af Mahognitræ!"
sagde T o p p e n ,
"og Byfogden har selv drejet mig,
han har sin egen Drejerbank,
og det var ham enstor Fornøjelse!"

8 "Ja,
kan jeg stole paa det?"
sagde B o l d e n .

9 "Gid jeg aldrig faa Pisk,
om jeg lyver!"
svarede T o p p e n .

10 "De taler meget godt for Dem!"
sagde B o l d e n ,
"men jeg kan dog ikke,
jeg er saa godt som halvt forlovet med en Svale;
hver Gang jeg gaar til Vejrs,
stikker den Hovedet ud af Reden og siger:
"Vil De? vil De?"
og nu har jeg indvortes sagt ja,
og det er saa godt som an halv Forlovelse;
men jeg lover Dem,
jeg skal aldrig glemme Dem!"

- // "Ja,
det skal stort hjælpe!"
sagde T o p p e n ,
og saa talte de ikke til hinanden.
- /2 Næste Dag blev B o l d e n tagen frem;
² T o p p e n saa, hvor den for højt op i Luften,
ligesom en Fugl,
³ man kunde til sidst slet ikke øjne den;
⁴ hver Gang kom den tilbage igen,
⁵ men gjorde altid et højt Spring,
⁶ naar den rørte Jorden;
⁷ og det kom enten af Læggesel,
eller fordi den havde en Prop i Livet.
⁸ Den niende Gang blev B o l d e n borte
⁹ og kom ikke mere igen;
¹⁰ og Drengen søgte og søgte,
¹¹ men borte var den.
- /3 "Jeg ved nok, hvor den er!"
sukkede T o p p e n ,
"den er i Svalereden
og er gift med Svalen!"
- /4 Jo mere T o p p e n tænkte derpaa,
desto mere indtagen blev den i B o l d e n ;
just fordi han ikke kunde faa hende,
derfor tog Kærligheden til;

at hun havde taget en anden,
det var det aparte ved det;
og Toppen dansede rundt og smurrede,
men altid tænkte den paa B o l d e n ,
der i Tanken blev kønnere og kønnere.

Saaledes gik mange Aar --

og saa var det en gammel Kærlighed.

15 Og T o p p e n var ikke ung mere --!

men saa blev den en Dag hel og holden forgyldt:

aldrig havde den set saadøjlig ud:

den var nu en Guldtop

og sprang, saa det smurrede efter.

Jo,

det var noget!

men med eet sprang den forhøjt,

og -- borte var den!

16 Man søgte og søgte, selv nede i ⁴hælderens,

den var dog ikke til at finde.

17 -- Hvor var den?

18 Den var sprungen i Skarnfjerdningen,

hvor der laa alle Slags, Kaalstokke, Fejeskarn og Grus,

derbvar faldet ned fra Tagrenden.

19 ¹"Nu ligger jeg rigtignok godt;

²her kan snart Forgyldningen gaa af mig;

³og hvad det er for nogle Prakkere,

jeg er kommen imellem!"

og saa skævede den til en lang Kaalstok,

der var pillet alt for nær,

og til en underlig rund Ting,
der saa ud som et gammelt Kble; -
men det var intet Kble,
det var en gammel B o l d ,
der i mange Aar havde ligget oppe i Tagrenden,
og som Vandet havde sivet igennem.

2° "Gud ske Lov,

der dog kommer en af ens Lige,
som man kan tale med!"
sagde B o l d e n
og betragtede den forgyldte T o p .
"Jeg er egentlig af Safian,
syet af Jomfruhænder
og har en Prop i Livet,
men det skulde ingen se paa mig!
jeg var lige ved at holde Bryllup med en Svale,
men saa faldt jeg i Tagrenden,
og der har jeg ligget i fem Aar og sivet!
Det er enlang Tid,
kan De tro,
for en Jomfru!"

2¹ Men T o p p e n sagde ikke noget,
han tænkte paa sin gamle Kæreste,
og jo mere han hørte,
desto klarere blev det ham,
at det var hende.

22 Da kom Tjenestepigen

og vilde vende Fjerdingen:

"Hejsa,

der er Guldtoppen!"

sagde hun.

23 Og T o p p e n kom igen i Stuen til stor Agt og Ære,

men Bolden hørte man intet om,

og T o p p e n snakkede aldrig mer om sin gamle ~~fyrtønde~~

~~fyrtønde~~ Kærlighed;

den gaar over,

naar ~~h~~resten har ligget ~~gem~~ Aar i en Vandrende og sivet, ~~f~~

ja,

man kender hende aldrig igen,

naar man møder hende i Skarnfjerdingen.